

Avstrijsko uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Dunaj, 17. decembra. Uradno se danes razglasa:

Vzhodno bojišče. Premirje.

Italijansko bojišče. Med Brento in Piavo se je vzhodno od Cola Caprile zopet 400 Italijanov vjelo. Bolj vzhodno so se sovražni napadi izjalovili. Ob Pivavi artiljerijski boji. — Hauptman Brumovsky dosegel je svojo 27. zračno zmago.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 17. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. Na južnem bregu Scarpe in v posameznih oddelkih od Cambraia živahno ognjeno delovanje. Močni artiljerijski in minski ogenj ležal je na južni fronti od St. Quentina. — Armada vojvode Albrechta. Severno od St. Mihiela in v Sundgau je bila francoska artiljerija delavnejša nego prejšnje dni.

Makedonska fronta. Med Vardarjem in jezerom Doiran sunila je ena angleška kompanija po močnemu ognjenemu učinku naprej. V boju z bolgarskimi stražami bila je zavržena.

Italijanska fronta. Med Brento in Piavo trajali so v posameznih oddelkih luti artiljerijski boji naprej. V uspešnih podjetjih pripeljale so avstro-ogrsko čete južno od Cola Caprile več sto vjetih. Italijanski sunki proti našim črtam južno od Monte Fontana so se izjalovili.

Prvi generalkvartirnojmajster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od torika.

K.-B. Dunaj, 18. decembra. Uradno se danes razglasa:

Vzhodno bojišče. Premirje.

Italijansko bojišče. Med Piavo in Brento uspešno bojno delovanje.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torika.

K.-B. Berlin, 18. decembra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Pri viharju in neženju ostalo je artiljerijsko delovanje merno. V Flandriji in zapadno od Cambraia se je zvečer ogenj neznatno povišal. Poizvedovalni oddelki pripeljali so na angleški fronti severno-zapadno od Piona, na vzhodnem obrežju Maase in južno od Thanna nekaj vjetih Francozov in Angležev.

Makedonska fronta. Ob Cerni in med Vardarjem ter jezerom Doiran je ogenj deloma oživel.

Italijanska fronta. Med Brento in Piavo mnogokrat živahno artiljerijsko delovanje. Vzhodno od Monta Solarola bili so deli sovražne postojanke zavzeti.

Prvi generalkvartirnojmajster Ludendorff.

Premirja na ruskih frontah podpisano. — Začetek mirov- nih pogajanj.

Lepe nade za božične praznike! Premirje sklenjeno in podpisano za vse ruske fronte in obenem se prične mirovna pogajanja. Oprej res prvi žarek tako počasi prihajajočega miru! Gotovo vemo, da s premirjem, ki velja do 14. januarja, ki se pa boče potem brez odpovedi avtomatično podaljšalo, — še ni vse storjeno. Premagati je treba še velike žave. Zapadne sovražne sile, na katerih ni stojita velika nasprotnika miru Lloyd George in Clemenceau skušata z vsemi mogočimi sredstvi prihajajoči mir preprečiti ali vsaj

zavleči. Pa v ruski revoluciji zmagoviti „boljševiki“ pišejo v svojem glavnem glasilu „Prawda“: „Življenski interes Rusije zahteva, da se brez zaveznih držav, ali z njimi — mir v januarju sklene.“ V znamenju tega gesla delujejo ruski „boljševiki“, kakor vse kaže, tudi precej uspešno. Angleški in francoski agenti skušajo sicer z vsemi mogočimi sredstvi ruski narod še bolj razdvojiti in revolucijsko vlado „boljševikov“ vreči; ali doslej niso imeli uspeha. Želja ruskega ljudstva po miru je večja, nego hujskarija zločinskih povzročiteljev te svetovne vojne.

Žalostno za nas je, da so pričeli tudi v notranjem Avstro-Ogrske gotovi „vseslovanski“ hujskači pravo goňjo proti premirju in zapričetim razpravam za mir. Tako zahteva n. pr. češki „vseslovanski“ politik Striberny, da naj se vojake od vzhodne fronte takoj odpokliče in tudi nič več ne vporabi proti Italijanom. Avstrija naj si torej sama zveže roke in se izroči milosti ter nemilosti svojih sovražnikov. In ta češki politik je največji prijatelj naših „jugoslovanskih“ voditeljev. Ali ni čudno, da ti ljudje vedno tisto zahtevajo, kar zamore koristiti edino našim smrtnim sovražnikom? . . .

Pa vkljub tem „vseslovanskim“ notranjim sovražnikom se boče mir sklenil! Potem pa boče tudi ljudstvo z gotovimi izdajalci obracunilo.

Naši sovražniki se itak zanašajo edino še na pomoč Amerike. Pa to upanje je proketo klaverno. Amerika ednostavno ne boče imela nikdar prilike, pomagati. Kajti na vesoljnem morju vladajo danes nemški podmorski čolni. Usoda vojne postala je sedaj vprašanje ladinega prostora. Proti uničevalnemu delu podmorskih čolnov ne pomaga prav nobeno sredstvo naših sovražnikov. Prej ali slej morajo naši sovražniki, premagani od lakote in od našega orožja, sami prositi za mir.

V sledečem uradna poročila!

Premirje sklenjeno. — Pogajanja za mir.

Dunaj, 16. decembra. Iz vojnega poročevalskega stana poročajo: Od pooblaščenih zastopnikov ruskega vrhovnega armadnega vodstva na eni strani in vrhovnega armadnega vodstva Nemčije, Avstro-Ogrske, Bolgarske in Turčije na drugi strani, je bila dne 15. decembra v Brestu-Litovskem sklenjena pogodba za premirje. Premirje se prične dne 17. decembra popoldne in velja do 14. januarja 1918 popoldne. Če se premirje ne odpove tekom 7 dni, traja avtomatično še naprej. Premirje se razteza na vse vojne sile na kopnem, v zraku in na morju, ter na vsej ruski fronti.

Glasom člana 9 pogodbe se prično neposredno po podpisanju premirja pogajanja za mir.

K.-B. Dunaj, 17. decembra. Vlade Avstro-Ogrske, Nemčije, Bolgarske, Turčije in Rusije bodo dale sedaj sklenjenemu premirju slediti čimprej mirovna pogajanja. Izbiranje in odpošiljanje pooblaščenecv za ta pogajanja se vrši. Tako dolgo, da se sestanejo pooblaščeneci, bodo imeli že od početka pogajanj za premirje v Brestu-Litovskem navzoči zastopniki imenovanih vlad neobvezne razgovore o mirovni pogajanjih. Ti razgovori so se danes pričeli.

K.-B. Petersburg, 14. decembra. (Agentura.) General Ščerbačev je sklenil v Foksanih med romunsko armado na romunski fronti na eni strani in med nemško, avstro-ogrsko, bolgarsko in turško armado na drugi strani, začasno premirje.

Amerika napovedala Avstro-Ogrski vojno.

(K.-B.) Dunaj, 17. decembra. Glasom neke danes došle uradne vesti je vlada Združenih držav Amerike avstro-ogrski monarhiji dne 7. decembra vojno napovedala.

(Prava reč! V vojni z Ameriko smo bili pravzaprav že dalje časa. Kajti ta prokleta zemlja zlatožrcev je že od vsega začetka te nesrečne vojne z našimi sovražniki držala. Op. ur.)

Številke svetovne vojne.

Vojni troški v enem letu.

W.-B. Berlin, 13. decembra. Leto, ki je sledilo nemški mirovni ponudbi od 12. decembra 1916, postalo je sovražnikom jako drago. Razven izgub na ljudeh, deželi, materijalu in orodju, dosegli so čisti izdatki vojne velikansko visočino. Iz sovažnih virov je posnemati, da so v tem letu izdali: Anglija 53, Francija 35,3, Rusija 40,4, Italija 12,2 in Amerika 83,7 milijardov mark. To daje ogromno svoto 200 milijardov za eno samo leto. Temu nasproti znašajo troški Avstro-Ogrske 18,7, Turčije 0,66, Bolgarije 0,61, Nemčije 35, skupno torej za osrednje sile le 56 milijardov mark.

Ogromne številke sovražnikov kažejo nevarno povišanje napram prejšnjim letom. Tako stoji 53 angleških milijardov zadnjih 12 mesecev nasproti le 68 milijard prejšnjih 23 mesecev, medtem ko je 56 milijardov osrednjih sil se le lahko napram 95,2 milijardi prejšnjih vojnih let zvišalo.

Razmerje se boče v bodočih mesecih še bolj neugodno za naše sovražnike predrugáčilo. Uspeh boče tembolj občutljiv, ker plačujejo osrednje sile svoje troške iz lastnih sredstev, medtem ko so naši sovražniki grozovito zadolženi.

Vojna na morju.

Nemški vojni parniki pred Anglijo.

K.-B. Berlin, 13. decembra. Nemške bojne sile pod poveljstvom korvetnega kapitana Reinicke so dne 12. t. zjutraj tesno pod angleškim obrežjem pred izlivom reke Themse sovražni trgovinski promet napadle. V uspešnem boju z angleškimi prednjimi stražami se je potopilo dva velika parnika in dve oboroženi patroljski ladji. Naše bojne sile so se vrnile brez lastne poškodbe ali izgube nazaj.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nad 50.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 13. decembra. V Srednjem morju se je zopet 12 parnikov in 6 ladij na jadre z nad 50.000 brutto-register-tonami od naših podmorskih čolnov potopilo. Večina parnikov se je vkljub najmočnejšemu varstvu od lovcev podmorskih čolnov in razruševalcev iz spremstev sestrelilo. Živahni protučineki spremljevalnih ladij ostal je v vseh slučajih brezuspešen. Transportni promet v Italijo in na bojišča v vzhodnem Srednjem morju je vsled tega močno trpel. Zlasti se je zamoglo neki veliki potopljeni parnik kot za Italijo določeni transportni parnik za čete izpoznati; pri enemu drugemu se je dognalo cilj Saloniki.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Angleška zračna ladja potopljena.

W.-B. Berlin, 12. decembra. Eno naših pomorskih letal, vodja oberlajtnant Christianesen, je pri nekemu poizvedovalnemu poletu v Hoofdenu dne 11. decembra dopoldne angleško zračno ladjo „C. 27“ uničilo. Zračna ladja padla je goreča v morje.

Šef admiralnega štaba mornarice.

35.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 12. decembra. Eden nemških podmorskih čolnov, poveljnik kapitanlajtnant Jeß, je nanovo v zatvornem okolišju okrog Anglije 35.000 brutto-register-ton potopil. Med uničenimi ladjami nahajali so se eno jako veliki parnik, dva srednje velika oborožena parnika, katerih enega je 4 ladij stražilo, neki osebni parnik od okroglo 7500 ton ter neki srednje-veliki tank-parnik.

Šef admiralnega štaba mornarice.

15.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 15. decembra. V Kanalu se je vsled delovanja nemških podmorskih

čolnov zopet 15.000 brutto-register-ton potopilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

38.000 ton potopljenih.

W.B. Berlin, 15. decembra. Eden nemških podmorskih čolnov je zadnjič v Atlantskem oceanu in v Irskem morju 4 parnike ter eno ladjo na jadre s skupno nad 18.000 brutto-register-tonami potopil.

W.B. Berlin, 17. decembra. Novi uspehi podmorskih čolnov v zatvornem okolju okrog Anglije: 20.000 prostornih ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nemški uspehi.

W.B. Berlin, 14. decembra. Obenem z napadom na trgovinski promet ob angleškem vzhodnem morju so dne 12. decembra lahke pomorske bojne sile pod vodstvom kapitanlajntanta Kolbe promet spremstev Bergen-Shetland nanovo napadle. Eno spremstvo, obstoječe iz 6 parnikov s skupno 8000 brutto-register-tonami, med njimi en oboroženi angleški parnik ter angleški razruševalec „Partridge“, in štiri oboroženih stražnih ladij je bilo v boju uničenih. Angleški razruševalec „Pellow“ zamogel je poškodovan pobegniti. Nemške bojne sile so se nepoškodovane z večjim številom vjetih, med njimi s 4 oficirji, vrnilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Napad podmorskega čolna na Madeiro.

K.-B. Lissabon, 13. decembra. (Havas.) Neki nemški podmorski čoln obstreljeval je Funchal. Izstrelil je okroglo 40 granat. Nekaj stanovalnih hiš se je podro. Bilo je nekaj mrtvih in ranjenih. Patrujske ladje zasledovale so podmorski čoln, ki pa je zbežal.

Uspehi enega podmorskega čolna.

W.B. Berlin, 17. decembra. En nemški podmorski čoln, poveljnik kapitanlajntant Rose, uničil je dne 5. decembra v Kanalu ameriškega razruševalca „Jakob Jones“ in je pri temu 2 mornarja vjel. Čoln je napadel potem z dobrim uspehom trgovinski promet pri najmočnejšem sovražnemu protiučinku in je potopil pri temu 8 parnikov z nad 22.000 brutto-register-tonami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

836.000 sovražnih mornarjev proti 2000 nemškim mornarjem na podmorskih čolnih.

K.-B. Bern, 17. decembra. „Daily Mail“ poroča: En cilj nemškega vojnega vodstva obstoji v tem, da obsodi veliki del bojnih sil nasprotnikov k obrambeni vojni in da tako njih obrambeno silo oslabi, medtem ko Nemčija vso svojo silo ofenzivno uporablja. Skupna sila naših mornaric znaša okroglo 150.000 mož, od katerih je povprečno vedno 2000 mož v okroglo 50 podmorskih čolnih na morju. Njim nasproti stoji 450.000 mož angleške, 313.000 mož ameriške in najmanjše 10.000 mož francoske ter italijanske mornarice. K tem 836.000 mornarjem se mora pa še več stotisoč mož računati, ki delajo na angleških in ameriških ladjedelnicah, da nadomestijo potopljene ladje. To je položaj v trenutku, ko leži tajnost zmage v pravilni uporabi človeške sile.

Politični utrinki.

Kronski svet na Dunaju.

Dne 14. t. m. se je vršil na Dunaju pod cesarjevim predsedstvom kronski svet, katerega so se udeležili: ministerska predsednika Seidler in Wekerle, vojni minister Stöger-Steiner, šef generalnega štaba Arz ter več avstrijskih in ogrskih resortnih ministrov. Uradno poročilo pravi, da se je razpravljalo o tekočih zadevah. Natančnejšega poročila doslej ni mogoče objaviti.

Minister za socialno oskrbo.

Gosposka zbornica je v svoji seji 15. decembra po kratki debati odobrila zakon o ustanovitvi posebnega ministerstva za socialno skrbstvo ter nekatere manjše predloge. Nato je razpravljalo o provizoričnem podaljšanju avstro-ogrške nagodbe, o kateri je referiral dr. Bärnreither, ki se je zavzemal za dualizem. Podaljšanje nagodbe je bilo seveda gladko sprejeto. Prihodnja seja se skljuje pismenim potom. Ministerstvo za socialno oskrbo je ravno v sedanjih časih gotovo največjega pomena. Kajti nikdar ni bila beda z vsemi svojimi žalostnimi posledicami tako velika, kakor ravno sedaj. Upamo pa, da bode novo ministerstvo tudi v resnici delovalo, ne samo ob zeleni mizi marveč tudi med ljudstvom samim.

Poljaki in Rusini pri cesarju.

Iz Dunaja se poroča uradno z dne 15. decembra: Cesar je danes v navzočnosti ministerskega predsednika sprejel poljske poslance Daszyńskiego, Glombinskega, Götza, Kendziora in Jelewieskega. Poslanec Glombinski je imel nagovor, na katerega je cesar odgovoril. Pozneje se je vladar razgovarjal s poslanci o raznih aktualnih deželnih zadevah. Popoldne je cesar sprejel rusinske poslance dr. Pačinskega, Evgena Levickega in Petruševiča. Tudi tokrat je sledil nagovoru Rusinov cesarjev odgovor in ta razgovor o aktualnih deželnih vprašanjih. Morda se bodejo Poljaki polagoma spomnili svoje dolžne hvaležnosti in bodejo malo resneje za skupne cilje delovali.

„Proč od Rima“.

„Ev. Kirchenzeitung“ v Bielitzu piše: „Od v rusko vojno vjetništvo došlih avstrijskih Čehov, ki so se pustili na Ruskem k vstopu v češke, proti Avstriji in Nemčiji se boreče čete zapeljati, je mnogo oficirjev in vojakov k ortodoksnim ruski cerkvi prestopilo. Tako n. p. tretji regiment češke brigade, ki tvori le en batajlon, pa pomeni elitno četo, ki obstoji do 60% iz visokošolcev. Značilno je, da je sprejel ta batajlon ime Žiska pl. Trocnov. Istotako je ravnal 3. batajlon 2. češkega regimenta. Ta poročila temeljijo na uradnih avstrijskih poizvedbah.“

Iz tega poročila je izprevideti, da se nahajajo na Ruskem celi regimenti čeških veleizdajalcev. „Straža“ in „Slov. Gospodar“ sta to dejstvo zadnji čas ravno nesramno tajila. Kaj pa pravi „Straža“ k prestopu teh njenih čeških veleizdajalskih prijateljev v rusko cerkev? Svoj čas so se mariborski duhovniki tako grozovito repenčili, ako je kak Nemeč, ki mu je postala politična gonja gotovih popov gnusna, prestopil iz katoliške v evangelično cerkev. Kaj pa zdaj? Ali se zdaj ti gospodje prav nič ne zgražajo nad svojimi češkimi bratci, ki so izdali avstrijsko domovino in katoliško vero?! Vboga katoliška vera, ako bode odvisna od političnih farjev!

Škandal na dunajski univerzi.

Pred kratkim so se odigrali na dunajski univerzi žalostni škandali. Večinoma iz Čehov, judov, Jugoslovanov in socialistov obstoječa množica študentov je napravila izgrede, ki so dosegli svoj višek s klici: „Doliz Avstrijo in Nemčijo! Živijo Rusija!“ Neka nemška študentinja je v plametečih besedah proti temu zločinu nahujskane druhali protestirala in bila vsled tega skoraj pobita... Tako daleč je torej veleizdajalska gonja gotovi del mladine že zasturpila. Ali prizadeta in odgovorna oblast še vedno spi?

Razno.

Vesele božične praznike

želita
vsem cenjenim prijateljem in čitateljem
uredništvo in upravnništvo „Štajerca“.

Ptuj, decembra 1917.

Božični pozdravi vojakov. Iz bojišča na južnem zapadu se nam piše: Dragi „Štajerc“! Pošljamo srečne pozdrave iz Italije in obenem želimo našim ženam in otročičem, prijateljem in znancem ter vsem bralcem „Štajerca“ vesele Božične praznike. Ljubi Bog daj, da bi te praznike v l. 1918 vsi skupaj obhajali. Italijanu pa pravimo: „Memento mori!“ Evviva Austria! — Franc Furlan, Martin Savrič, Avgust Osojnik, Julij Koloroš, vsi v italijanski deželi.

Delo ptujskega okrajnega zastopa. Neumornemu trudu ptujskega okrajnega zastopa pod načelstvom g. Orniga ter kmetijskega referenta okraja g. Maksa Straschill se je posrečilo, pridobiti za zimski nasad v okraju 64.000 kil zimske pšenice, 30.000 kil zimske rži in 10.000 kil zimskega ječmena. To setveno blago se je razdelilo med okroglo 400 posestnikov. Obenem se je omogočilo, da so posestniki zamogli svoje manjvredno žitje zamenjati za dobro setveno blago. V prvi vrsti se je moralo seveda ozirati na Haloze, ker je letošnja žetev spomladno setev uničila in vboge prebivalce brez vsacega žitja pustila. Z dodelitvijo zimskega setvenega blaga je okrajni odbor prebivalcem vsaj najhujšo skrb odvzel. Tudi zdaj deluje okrajni odbor že nato, da dobi potrebno setveno blago za spomlad. Vsa čast mu gre za njegovo nesebično, pošteno gospodarsko delo.

Oderuštvo. Iz zanesljive strani se nam poroča: Te dni enkrat bil je neki zdravnik iz Ptujke poklican k na smrt bolanemu posestniku, ki je stanoval okroglo 17 km od mesta. Zdravnik si je moral vzeti fijakerja, da bi bolniku pomagal. In fijakar je zahteval za vožnjo, ki je trajala sem in tja 4 ure, poleg preskrbe za konje in voznika — 200 kron!!! Torej za 4 ure vožnje 200 kron! Vsakdo naj zasluži, ali to je že tako prokletko grdo oderuštvo, da se mora najzadnejšemu lumpu studiti. Kmet potrebuje v težki boleznini zdravnika; zdravnik, ki je danes z delom preobložen, se žrtvuje in dobi za svoj trud komaj četrti del tistega, kakor fijaker! Pa to ni edini slučaj, taki slučajji se ponavljajo vsak dan. Ni čuda, da se kmetje vedno pri nas pritožujejo in da se čudijo — kakor se tudi mi čudimo — nad potrepeljivostjo oblasti, ki taka oderuštva ne opazi. Vsaka stvar ima svoje meje! Bolani človek potrebuje zdravnika, — fijaker pa ne sme to nujno potrebo za podlo oderuštvo izrabljati. Ako se te razmere ne bodejo takoj predrugačile, objavili bomo imena! Morda jih bode potem tudi državni pravdnik slišal...

Mezgodja in panika na mariborskem koroškem kolodvoru. „Marburger Zeitung“ poroča, da se je dogodila v četrtek na mariborskem koroškem kolodvoru strašna krvava igra. Neka lokomotiva je zadela v vlak z madžarskimi vojaki, vsled česar je bil eden izmed vojakov ranjen. Madžarskih vojakov se je lotila strahovita besna jeza, poskakali so iz vagonov ter se z bajoneti vrgli na železničarje, službujoče na kolodvoru. Kaj se je nadalje zgodilo, ne vemo, ker je nadaljnje poročilo „Marburger Zeitung“ konfiscirano. V nedeljo poroča „M. Z.“, da bodo železničarji poklicali svojo organizacijo na pomoč. — Vojaki so brzkone mislili, da so železničarji krivi nezgode. Po našem mnenju bi bilo treba i vojake podučiti, da storijo železničarji v tej vojni več kot svojo dolžnost.

Milijonska goljufija v Gradcu. Pretekli torek je naznanil dr. Koppmann graški varnostni oblasti, da se je Jurij Engelhard, sodrug mariborske tvrdke Sackel in drug odpeljal v dvomljivem duševnem stanju v Zagreb s 723.000 kronami in da tam brezmiselno zapravlja. Brzojavno obveščena je zagrebška policija prišla imenovanega, ki se je delal norca. Ko so ga pripeljali v Gradec, je imel le še 800 kron in kakor v potrdilo svoje blaznosti, je vrgel v celici svojo zlato uro ob tla, da se je popolnoma zdrobila. A policija ga je pridržala, ker se ji je zdel „norec“ sumljiv. Med tem pa se je 6. t. m. odpeljal Sackel k svoji glavni upnici, k Schöllerjevi tvrdki za železo v Ternitz na Nizje-Avstrijskem, ter tam izjavil, da mu je vsled sodru-